

піднесення інформаційних технологій в суспільстві пришвидшує процес введення віртуальних цінностей до об'єктів цивільно-правових відносин та визначає його як нематеріальне благо, здатного посвідчувати майнові права та відігравати важливу роль в сучасному соціумі.

Список використаних джерел

1. Цивільний кодекс України: Закон України від 16.01.2003 № 435-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. №№ 40-44. ст.356.
2. Про віртуальні активи : Закон України від 17.02.2022 р. № 2074-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2074-20#Text>
3. Про платіжні послуги : Закон України від 30.06.2021 р. № 1591-IX : станом на 17 серп. 2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1591-20#Text>
4. Мелані С. Блокчейн. Схема нової економіки / Свон Мелані. – Сполучені Штати Америки: O'Reilly Media, Inc., 1005 Gravenstein Highway North, Sebastopol, CA 95472., 2016. 240 с.
5. Рашева Н.Ю., Чиркова О.И. Правовые основы электронной валюты (на примере bitcoin). *Управление в современных системах*. 2017. № 1(12). С. 60–68.

Науковий керівник: канд.юрид.наук, доцент Матійко М.В.

Колеснікова Єлизавета Андріївна

студентка 3-го курсу факультету цивільної та господарської юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»

ОСОБЛИВОСТІ ІНСТИТУТУ ШЛЮБНОГО ДОГОВОРУ В УКРАЇНІ

Досліджуючи перспективи розвитку сучасного сімейного права, слід звернути увагу на відносно новий інструмент правового регулювання майнових відносин подружжя – шлюбний договір. Оскільки це відносно нерозповсюджений інститут, він має певні особливості та потребує подальшого та більш детального дослідження.

Ця тема є досить актуальною, адже, не дивлячись на те, що укладення шлюбних договорів має багато переваг, це поки не стало поширеною практикою серед громадян України, тому так і залишився поперхено врегульованим та мало застосовуваним.

Велика кількість науковців наприклад, таких як З.В. Ромовська, О.А. Явора, І.В. Жилінкова, О.В. Дзера, Т.О. Ариванюк, А.А. Іванов, В.С. Гопанчук та ін., досліджувала застосування та регулювання шлюбних договорів в Україні.

Положення частин 1 та 2 ст. 7 СК України сімейні відносини можуть регулюватися цим Кодексом та іншими нормативно-правовими актами. Сімейні відносини можуть регулюватися також договором між їх учасниками [1, с. 135].

Переходячи до теми даного дослідження, слід зазначити, що шлюбний договір – це договір, який безпосередньо регулює майнові відносини між чоловіком та жінкою та визначає їх майнові права та обов'язки. Аналізуючи природу цього правового явища, слід розглянути його переваги та недоліки.

З одного боку, встановлення шлюбного договору є джерелом нових можливостей сучасного сімейного права. Зокрема, цей нормативно-правовий акт надає подружжю можливість визначати правовий режим свого майна (нажитого за час шлюбу та до шлюбу) з максимальним врахуванням інтересів чоловіка та дружини. Сторони такої угоди можуть, наприклад, заздалегідь домовитися про розмір активів, які кожна зі сторін отримає після розлучення, або, наприклад, визначити правовий статус майна, набутого одним із подружжя під час шлюбу [2, с. 40].

Шлюбний договір також допоможе запобігти сімейним конфліктам, визначити порядок проживання в цій квартирі дітей від попередніх шлюбів або інших родичів чоловіка та дружини, передбачити обов'язок негайного виселення у разі розірвання шлюбу.

Також, важливою перевагою, є можливість визначення майнових прав та обов'язків подружжя як батьків, а також включення до договору положень щодо утримання батьків непрацездатних або позашлюбних дітей, надання їм матеріальної допомоги тощо [4, с. 190]. Шлюбний договір дозволяє юридично індивідуалізувати шлюбні відносини, встановити їх з усіма деталями і застереженнями, виходячи з особливостей і потреб подружжя.

З іншого боку, укладаючи шлюбний договір, подружжя ризикує недотримати баланс прав, свобод і законних інтересів кожного із учасників правовідносин. Законодавець запровадив певний перелік обмежень щодо реалізації цього права на практиці: договір такого роду не може суперечити вимогам СК України, інших законів та моральним засадам суспільства, забороняється ставити одного з подружжя у вкрай несприятливе матеріальне становище.

Слід також зазначити, що найбільшою перешкодою до популяризації укладення шлюбного договору є менталітет нашого суспільства. Морально-етичне питання постає дуже гостро через сприйняття даного виду договору не як договору, що захищає майнові відносини між подружжям і регулює їх батьківські обов'язки, а як прояву лише матеріальної зацікавленості у створенні сім'ї та недовіри до обранця [3, с. 63]. З цієї причини неврегульованість сімейних відносин може стати проблемою в майбутньому, якщо подружжя вирішить народити дитину або розлучитися.

На розвиток законодавства України, зокрема, у сфері регулювання шлюбно-сімейних відносин безперечно впливають процеси Європейської інтеграції, яку здійснює держава. У європейських країнах звичай укладати шлюбний контракт при одруженні дуже глибоко вкоренився. Близько половини сімейних пар регулюють свої майнові (в деяких країнах – немайнові) відносини через шлюбний договір [5, с. 59].

Аналізуючи загальні правила укладення шлюбних договорів в Україні та європейських країнах, можна сміливо зробити висновок, що в більшості випадків загальні умови шлюбних договорів та їх обсяг схожі та мають однакові цілі.

Укладання шлюбних договорів стало звичайною практикою для європейців, адже вони там укладаються з 1896 року, а для українського населення ця нотаріальна дія є більш новаторським інструментом захисту цивільних прав членів сім'ї.

В перспективах розвитку шлюбного договору в Україні на основі європейського досвіду, то серед них можна зазначити розширення предмету регулювання. Як впливає з практики зарубіжних країн, регулювання шлюбно-сімейних відносин, шлюбний договір успішно реалізований як у сфері майнового, так і особистого немайнового характеру [6, с. 9].

Отже, проаналізувавши інститут шлюбного договору в Україні, можна дійти до висновку, що такий договір вирішує низку важливих питань з якими зустрічаються подружжя як під час перебування у шлюбі, так і при його розірванні. Обмежена кількість сталої судової практики у сфері ще раз підкреслює невживаність цього інституту аж до останнього часу та вказує на потребу в подальшому та більш детальному дослідженні.

Список використаної літератури:

1. Сімейний кодекс України : Закон України від 10.01.2002 № 2947-III. *Відомості Верховної Ради України*. 2002. № 21-22. Ст.135.
2. Ульяненко О.О. Шлюбний договір в сімейному праві України: автореф. дис. К., 2003. 40 с.

3. Жилінкова І. Розвиток інституту шлюбного договору. *Вісник АппУ*. 2002. № 28. С. 63
4. Явор О.А. Функції шлюбного контракту в сімейному праві України: автореф. дис. Х., 1996. С. 19
5. Ариванюк Т. До питання про укладення угод за участю подружжя. *Право України*. 2011. №9. С. 59.
6. Галиця О. Шлюбний договір. *Юридична газета*. 2009. № 37. С. 9.

Науковий керівник: канд.юрид.наук, доцент Спасова К.І.

Колібик Ірина Олександрівна

студентка 2-го курсу магістратури

факультету цивільної та господарської юстиції

Національного університету «Одеська юридична академія»

ПРОБЛЕМИ ВИКОНАННЯ КРЕДИТНИХ ДОГОВОРІВ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ

Військова агресія проти нашої держави зі сторони російської федерації неминуче впливає на більшість суспільних відносин в середині України. Не виключенням є цивільно-правові відносини, що насамперед, становлять фундамент основної групи життєдіяльності людей. Традиційно, одним із найпоширеніших договірних зобов'язань виступають кредитні договори. За своєю правовою природою саме цей вид договорів є найбільш вразливим, з точки зору стабільності економічної складової держави. В умовах початку війни та запровадження воєнного стану, економічна система України зазнала величезних втрат, особливо, це вплинуло на трудові правовідносини в нашій державі. Оскільки чимала кількість осіб фактично втратили роботу або дохід яких суттєво зменшився, виконання умов кредитного договору стає складнішим, а іноді навіть обтяжливим.

З метою гармонізації в середині суспільства захисту прав та інтересів сторін подібних договорів, законодавець здійснив низку нормативно-правових трансформацій у законодавстві, що регулюють кредитно-договірну діяльність. Центральною зміною видається схвалення Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо дії норм на період дії воєнного стану» від 15.03.2022 р. №2120-ІХ. Саме даним законом, охоплюються зміни та доповнення одразу в декілька інших нормативно-правових актів, зокрема, це